

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: **Ing. I. T.**, nar. X., bytom C., *zastúpený: JUDr. M., advokát, Š.*, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej Republiky**, Kutuzovova ul. 8, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: KaVSÚ-5-31-2/2010 z dňa 10. 5. 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/251/2010-40 z 22. 6. 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/251/2010-40 zo dňa 22. júna 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č.: KaVSÚ-5-31-2/2010 z dňa 10. mája 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na nové konanie a rozhodnutie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 305,06 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu JUDr. M..

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného uvedeného vo výroku tohto rozsudku, ktorým znížil výsluhový dôchodok žalobcu od 1.11.2005 na sumu 657,77 Eur mesačne.

Krajský súd po uvedení doterajších rozhodnutí o zmenách výsluhového dôchodku žalobcu a na vec sa vzťahujúcich ustanovení zák. č. 328/2002 Z.z. dôvodil tým, že pri rozhodovaní v dôchodkových veciach je osobitne dôležité, aby každé rozhodnutie, ktoré zakladá alebo mení právo na dávku, bolo jednoznačné, jasné a zrozumiteľné a presvedčivo odôvodnené. Predovšetkým poberateľ dávky musí mať istotu, z akých skutkových a právnych predpokladov sa pri priznaní alebo úprave dávky vychádzalo, aj s ohľadom na zásadu, že ani neskoršia zmena právnej úpravy nemá vplyv na nárok, ktorý už poberateľovi dávky vznikol. Rozhodnutie o znížení dávky nemocenského, úrazového alebo výsluhového zabezpečenia podľa § 105 ods. 6 zák. č. 328/2002 Z.z. je prípustné len v prípade objektívneho zistenia, že sa dávka priznala vo vyššej sume ako patrí, pričom spravidla ide o zistenie nesprávnosti vstupných údajov, z ktorých sa pri výpočte dávky vychádzalo.

Následne krajský súd ustálil, že predmetom sporu je určenie, či správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď vydali celkový služobný príjem 268 730,- Sk, ktorý dosiahol žalobca v rozhodujúcom kalendárnom roku 2003, celkovým počtom 258 dní, za ktoré bol tento príjem žalobcovi vyplatený, pričom za nesporné považoval, že za rok 2003 bol vyplatený služobný príjem v sume 238 710,- Sk za 228 odpracovaných dní a služobný príjem 30 020,- Sk za 30 dní nevyčerpanej dovolenky patriacej za rok 2003.

Pri prvotnom výpočte správny orgán nevychádzal zo súčtu príjmov žalobcu, ale osobitne z príjmu patriaceho za výkon práce a osobitne z príjmu patriaceho za nevyčerpanú dovolenku, čo sa ukázalo ako nesprávne a navyše tento príjem nebol vydelený aj počtom dní nevyčerpanej dovolenky (30), ale bol vydelený počtom dní, za ktoré patrila nevyčerpaná dovolenka. Žalobcovi bol teda spolu vyplatený služobný príjem v sume 268 730,- Sk a tento mu patril spolu za 258 dní (228+30). Správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď celkový služobný príjem vydali celkovým počtom dní (258),

za ktoré bol tento príjem v rozhodujúcom roku 2003 vyplatený. Súd sa stotožnil s výpočtom výsluhového dôchodku žalobcu (príloha k prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 25.2.2010), ako aj so samotným odôvodnením prvostupňového a napokon aj druhostupňového rozhodnutia. Podľa krajského súdu z § 58 ods. 1, 4 zák. č. 328/2002 Z.z. vyplýva, že 365 dní ako rok trvania služobného pomeru je tu definovaný výlučne len na účely zisťovania celkovej doby trvania služobného pomeru a nie na účely zisťovania priemerného mesačného služobného príjmu, pre zisťovanie ktorého je rozhodujúci len počet dní, za ktoré bol príjem dosiahnutý. Pri zisťovaní základu na výpočet výsluhového dôchodku je teda podstatný len počet dní, za ktoré boli príjmy v rozhodujúcom roku vyplatené, t.j. za koľko dní patril profesionálnemu vojakovi započítateľný služobný príjem. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, ak by bol služobný príjem za rozhodujúci kalendárny rok vrátane služobného príjmu za nevyčerpanú dovolenku vyplatený za viac ako 365 dní. Podľa názoru súdu teda platí, že ak sa pri výpočte priemerného služobného príjmu započítava do celkových príjmov aj služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku, potom sa tento celkový služobný príjem musí aj vydeliť celkovým počtom dní, za ktoré tento služobný príjem patril.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie a žiadal ho zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného odvolací súd zruší a vráti vec na nové konanie, s priznaním náhrady trov konania. Žalobca tvrdil, že rozhodnutím žalovaného bol ukrátený na svojich právach, pretože je absurdné, aby aj pri vyplatení služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku, teda pri navýšení poistného základu na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia o takto vyplatenú sumu, bol výsluhový dôchodok nižší ako v prípade, keby táto suma vyplatená nebola. Poukázal na § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z., že služobný príjem za výkon služby je jednou súčasťou základu na výpočet dávok za skutočne vykonaný počet dní služby v kalendárnom roku a služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku (náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku) je inou súčasťou uvedeného základu závislou na počte nevyčerpaných dní dovolenky.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že v žalobcovom prípade išlo o výnimku, vo väčšine prípadov kedy sa započíta služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku, býva výsluhový dôchodok vyšší ako by to bolo v prípade, ak by sa nezapočítal služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku. Uvedené však závisí od výšky služobného príjmu profesionálneho vojaka za príslušný rok a výšky služobného príjmu za nevyčerpanú dovolenku, ktoré nie sú rovnaké. Prípadné rozdiely medzi výpočtom

so započítaním príjmu za nevyčerpanú dovolenku a bez započítania sú minimálne. Žalovaný ďalej uviedol, že základ na výpočet výsluhového dôchodku žalobcu je upravený výlučne v § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z., podľa ktorého priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka, ktorý je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98); takto zistený súčet sa vydolí počtom dní, za ktoré boli uvedené príjmy v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené a vynásobí sa koeficientom 30,417. V prípade žalovaného bol vypočítaný základ na výpočet výsluhového dôchodku nasledovne:

$238\,710,- \text{ Sk (služobný príjem)} + 30\,020,- \text{ Sk (príjem za dovolenku)} : 228 \text{ (počet dní, za ktorý patril služobný príjem)} + 30 \text{ dní (nevyčerpanej dovolenky)} = 1041,58 \text{ Sk} \times 30,417 = 31\,682,02 \text{ Sk}$ ako základ pre výpočet $\times 60\% = 19\,010 \text{ Sk}$ (po valorizácii $20\,358,- \text{ Sk}$). Následne žalovaný uviedol spôsob výpočtu bez započítania služobného príjmu za nevyčerpanú dovolenku, pričom výsledok (výsluhový dôchodok) bol takto $19\,107,- \text{ Sk}$, t.j. rozdiel činí $97,- \text{ Sk}$. ($19\,010 - 19\,107 = -97$).

Najvyšší súd, ako súd odvolací preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že krajský súd mal rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ OSP. Preto podľa § 250ja ods. 3 OSP bez nariadenia pojednávania prvostupňový rozsudok zmenil a žalobou napadnuté rozhodnutie zrušil z týchto dôvodov:

Doterajší postup žalovaného sa podľa názoru odvolacieho súdu javí ako nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že napriek obsiahlosti preskúmaného rozhodnutia (17 strán) je zdôvodnenie započítania počtu 30 dní nevyčerpanej dovolenky patriacej za rok 2003 uvedený len na strane 16 v 4. odseku v nasledujúcom kontexte. „Odvolací orgán konštatuje, že ... je nepochybné, že služobný príjem preplatený Ing. I. T. v sume 30 020,- Sk za 30 dní nevyčerpanej dovolenky patriacej za kalendárny rok 2003, z ktorého sa zisťuje základ na výpočet dávky výsluhového dôchodku odvolateľa, sa do uvedeného základu zahŕňa vrátane počtu dní, za ktoré bol tento služobný príjem vyplatený.“

Podľa názoru odvolacieho súdu nemá oporu v ustanovení § 60 ods. 5 z. č. 328/2002 Z.z. postup, ktorým žalovaný započítal do počtu dní, za ktoré boli príjmy v rozhodujúcom

kalendárnom roku vyplatené aj počet 30 dní, za ktoré bola vyplatená náhrada za nevyčerpanú dovolenku. Nevyčerpanou dovolenkou (30 dní) sa nezvýšil (ani neznížil) počet dní, za ktoré patrilo žalobcovi služobný príjem. Žiadne ustanovenie zákona žalovaným použitý postup výslovne neupravuje. Náhrada za nevyčerpanú dovolenku je kompenzáciou práve za nevyčerpanie dovolenky a preto nie je zrejmé, akými právnymi úvahami sa žalovaný riadil, ak príjem žalobcu za rok 2003 delil nielen počtom dní skutočného výkonu služby, ale aj počtom týchto dní zvýšeným o dni nevyčerpanej dovolenky.

Vzhľadom na uvedené nezostala odvolaciemu súdu iná možnosť, než rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 250k ods. 1 OSP úspešnému žalobcovi patrí náhrada trov právneho zastúpenia vo vyčíslenej výške 305,06 Eur v súlade s § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/ a c/ a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2006 Z.z., ktorej vyčíslenie uvedené v odvolaní žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu nenamietal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave 24. januára 2012

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková